

[KAPŁANOW *ai*

N sg f (attrib) kapłanowa.

Sł stp notuje, Cn brak.

Przymiotnik dzierżawczy od „kapłan” ‘osoba uprawniona do wykonywania czynności związanych z kultem religijnym’; pozostający do kapłana w stosunku rodzinnym: Kápłánová corká [sacerdotis filia] będzieli dozłá y doznaná w nierządności/ á zełżyłaliby imię oycá fwe⁶⁰/ żywo będzie łpaloná. Leop Lev 21/9 (Linde).

Cf KAPŁANI, KAPŁAŃSKI

ZZa